

מאורות אל העבר

כה ניסן תרסב | 04/03/1902



מאת לא ידוע - המזרחי העולמי, שימוש הוגן בלוגו, ויקיפדיה



המזרחי

“תעודת אגודתנו היא לקרב, לא לרחק, לבנות ולא לסתור, ועלינו ללכת בדרכי נועם ושלו, להיזהר בכבוד מתנגדינו ולהשכין שלום ואחוה בקרב המפלגות השונות”. כך הצהירו הרב יעקב ריינס, הרב זאב יעבץ ורבים אחרים שהתכנסו בוויילנה בכ"ה באדר א' תרס"ב (4.3.1902) והכריזו על הקמת “המזרחי” - התנועה הציונית הדתית. מייסדי המזרחי (שבגלגולו הראשון נוסד שני עשורים קודם לכן בידי הרב שמואל מוהליבר) ביקשו להיות חלק מהתנועה הציונית הכללית, תוך שהם אינם מוותרים על נאמנותם המוחלטת להלכה ולשמירת המצוות. אנשי התנועה, שהוקמה בתיאום עם הרצל, ראו בציונות לא רק את התגשמות חלום הדורות, אלא גם מגן בפני האנטישמיות ופחד ההתבוללות שאיימה על העם. הם שאפו להרחיק את הציונות מכל עיסוק רוחני ולעסוק אך ורק בבניין הארץ. משלא עלה הדבר בידם, פעלו להקמת מוסדות החינוך הדתיים ולשמירת ההלכה במפעלים הציוניים השונים. השילוש של נאמנות לעם, לארץ ולתורת ישראל שנוסח בידי מייסדי התנועה החזיק מעמד למרות כל הקשיים והמכשולים, והיווה את המסד למאה ועשרים שנות פעילות ציונית דתית בכל התחומים הקשורים לתחיית עם ישראל בארצו.